

θήσουν να πιάση το φονιά. Μαζί του ήταν κι ο Σάμ Ράνταλ.
 « — Θάρρω κι' εγώ, σερίφη, του ελπε τότε ο πατέρας της Άννας. Πρέπει να πιάσουμε με κάθε τρόπο αυτόν το φονιά που ξαναγύρισε δώ πέρα!... »

Ο Χαϊντέν λοιπόν έφυγε με τους αστυνομικούς και τα «καουμπόυ» του κι' έλειψε όλη τη μέρα. Κατά τού βράδυ, η Άννα άκουσε ένα χαλασμένο ξένο από τού «ράντσου». Ήταν ο Ράνταλ, ο οποίος την ειδοποίησε ότι ο πατέρας της ήταν βαρειαί πληρωμένος. Τόν είχε πυροβολήσει ο Τζέφ Ντέρρικ.

— Δεν είναι αλήθεια! Φώναξε με πόνο η Άννα κι' έδειξε τις σφυγμένες γρανθίδες της στον Ράνταλ. Ο Τζέφ δεν θά έκανε ποτέ ένα τέτοιο πράγμα!...

— Τόν είδα με τὰ μάτια μου! της απάντησε εκείνος με πείσμα. Καθώς τρέχαμε στο δάσος, ο Τζέφ Ντέρρικ, χύμηξε άπάνω μας σάν θηρίο. Μάς πυροβόλησε και τούς δυο, μά έμένα δεν με πέτυχε. Έπειτα έφυγε, ενώ εγώ έσκυβα πάνω από τόν πατέρα σας...

— Η Άννα τόν κούταξε στά μάτια, με μίσος.

— Πέθανε ο πατέρας μου; τόν ρώτησε.

— Πολύ φοβάμαι ότι... ψιθύρισε ο Ράνταλ.

— Ένα άλογο! Φώναξε στους υπηρέτες η Άννα. Γρήγορα ένα άλογο!...

Και τράβηξε μαζί με τόν Σάμ Ράνταλ για τού Ντέλ Ρίο.

“Υστερ” από μία ώρα, όταν έφτασαν εκεί κάτω, βρήκαν την πόλι άνάστατη. Ο κόσμος κρατούσε πυρσούς στά χέρια και περικύκλωνε με φωνές τή φυλακή.

— Τόν είπασαν! Έκανε τότε ολόχαρος ο Ράνταλ.

— Η Άννα έκλεισε τὰ μάτια κατάγλωμη. Μερικοί από τού πλήθος τή γνώρισαν και τής άνοιξαν δρόμο φωνάζοντας:

— Είναι η κόρη τού γέρο Χαϊντέν! Άρπασε την να περάση...

— Έκείνη, σάν σέ δεινό, έφτασε σέ λίγο στο σπίτι τού γιατρού Σάουερ.

— Ο πατέρας σου ζή ακόμη, Άννα, τής ελπε ο γιατρός, Έλπιζω πως θά τόν σώσουμε.

— Πρέπει να ζήση, γιατρέ! Τού φώναζε κείνη με απόγνωσι. Πρέπει να ζήση!...

Και σοφισάθηκε λιπόθυμη σέ μία πολυθρόνα. Όταν συνήλθε, μία θύελλα από φωνές τή τρώμαξε.

— Τι τρέχει; Ρώτησε με αγωνία.

— Φαίνεται πως θέλουν να σάσουν τή φυλακή... Τής εξήγησε, η Μπέ, η υπηρέτρια τού Σάουερ.

— Ω, θά τόν λυντζαρών!... Θά τόν κρεμάσουν! Στέναξε η Άννα και πετάχτηκε άπάνω σάν τρελλή. Έπειτα έτρεξε κάτω στην αυλή, πήδηξε πάνω στο άλογο της και τράβηξε σάν άστρατη για τή φυλακή.

Από μακριά, έβλεπε τί γινόταν πάνω από τὰ κεφάλια τού κόσμου. Κάποιος είχε σκαρφάκωσε σένα δέντρο και περνούσε από ένα γερύ κλώνο ένα χοντρό σκοινί. Στην άκρη τού σκοινιού ήταν μία θηλιά. Μπροστά στο δέντρο στεκόταν ο Τζέφ Ντέρρικ, καταματωμένος. Γέρω του ο κόσμος οδρλιαζε από τή χαρά του.

— Άνοιξτε! Άνοιξτε μου δρόμο! Φώναξε η Άννα και σπηρούνησε τ' άλογο της. Κι' έπειτα, βγαζοντας ένα πιστόλι από τή σέλλα, τούς φοβέρσε:

— Πισώ! Μή μ' άγγιξει κανείς, γιατί θά τόν σκοτώσω!

Ο κόσμος έκανε πίσω τρομαγμένος. Η Άννα τότε πήδησε άπ' τ' άλογο της στάθηκε δίπλα στον Τζέφ Ντέρρικ, τόν άγκάλιασε και φώναξε σ' έξαγριωμένο πλήθος:

— Είπατε άνθρωποι ή λίκου; Γιατί θέλετε να κρεμάσετε έναν άθλιο; Ποιός σας ελπε πως σκότισε τόν πατέρα μου; Ο πατέρας μου ζή!

— Όχι όμως κι' ο Μπην Ουίλλιαρντ! Φώναξε κάποιος.

Τό πλήθος άρχισε τότε να οδρλιάζει πάλι από τή λύσσα του.

— Ο Τζέφ Ντέρρικ ελπε άθλιος! Φώναξε μ' όλες τες δυνάμεις της η Άννα.

— Μή τήν πιστεύετε! Οδρλιαζε τότε με λύσσα ο Σάμ Ράνταλ. Άγαπάει τού φονιά και θέλει να τόν σώση! Δεν τήν νοιάζει αν σκοτώσει τόν πατέρα της!...

— Μία στιγμή!... Φώναξε κάποιος από τού πλήθος. Έχω να σας πω κάτι.

Ήταν ο δόκτωρ Σάουερ. Ο γιατρός έφτασε κοντά στην κρεμάλα, ανέβηκε πάνω σέ μία κάσπα και φώναξε στον κόσμο.

— Παιδιά, ο γέρο Χαϊντέν ζή! Μπόρεσε μάλιστα ν' άνοιξη τού σόμα του και νά μιλήση...

Έκείνη τή στιγμή έγινε μία ξαφνική φασαρία. Η Άννα με τού πιστόλι στο χέρι, χύμηξε πάνω στον Σάμ Ράνταλ και τόν άρπαξε από τού λαιμό.

— Σερίφη! Φώναξε. Πιάστε τον. Θέλει να φύγη!...

Δυο «καουμπόυ» τού Χαϊντέν άρπαξαν γερά από τὰ χέρια τόν Σάμ Ράνταλ και τόν κράτησαν άκίνητο.

— Άκούστε... Στέλισε τότε ο γιατρός. Ο Χαϊντέν μου ελπε πως δεν τόν πυροβόλησε ο Τζέφ Ντέρρικ, αλλά αυτός έδώ ο άνθρωπος, ο Σάμ Ράνταλ.

— Ψέματα! Οδρλιαζε ο Ράνταλ. Ο γέρος ελπε τρελλός.

— Όχι! τού απάντησε ο δόκτωρ Σάουερ. Έχει σωστά τὰ μυαλά του.

— Ναί, φώναξε τότε ο Τζέφ Ντέρρικ. Ο Σάμ Ράνταλ, θάχη σκούσει και τόν Μπην Ουίλλιαρντ! Προσέχετε! Θά σας ξεφύγη!...

Ο κόσμος περικύκλωσε τόν Ράνταλ άπειλητικός. Τήν ίδια στιγμή ο Τζέφ Ντέρρικ άρπαξε άπ' τού χέρι ένα άπό τὰ «καουμπόυ» τού Ράνταλ που προσπαθούσε ν' άνοιξη δρόμο για νά τού σκάση:

— Ω, έκανε άμέσως κατάπληκτος ο Τζέφ, έσύ δεν είσαι, Χούτς;

Έσύ, Χούτς, έδώ και δυο χρόνια δεν ήρθες στο «ράντσου» μου με τ' άλογο για νά μου άναγγείλεις ότι είχαν σκοτώσει τόν Μπην Ουίλλιαρντ; Σε θυμάμαι πολύ καλά! Δεν μου λές, Χούτς, πως είχες μάθει τού φόνου τόσο γρήγορα;

— Κλείσε τού στόμα σου, έσύ! Μούγκρισε ο Σάμ Ράνταλ, σίχοντας μάς άγρια ματιά στον Χούτς.

— Πήγαινε σού διάβολο! Τού απάντησε θυμωμένα τού «καουμπόυ». Πιάστηκε τώρα, φιλαρμό μου, Ράνταλ. Έσύ σκότισες τόν Μπην Ουίλλιαρντ, για νά τόν ληστέψεις κι' ύστερα θέλησες νά αΐξεις τού βάρος πάνω στον Τζέφ Ντέρρικ. Νομίζεις πως μ' έκατο παληοδολάρια που μούδωσες μου έκλεισες για πάντα τού στόμα;

— Ά, έτσι λοιπόν; Έκανε ο σερίφη. Σας συλλαμβάνω και τούς δυο!...

Κι' έδωσε γερά, με τού σκοινί της κρεμάσας τού Ράνταλ και τού Χούτς.

Ο Τζέφ, ελεύθερος πειά, γύρισε με τήν Άννα στο σπίτι τού δόκτωρος Σάουερ, όπου τούς περιέμενε ο γέρος, Χαϊντέν με άγωνία.

— Τζέφ, νόμιζα πως ήσουν ένοχος, τού ελπε τότε ο πατέρας της Άννας. Συγγνώμη με...

— Σας συγγωρό, μίστερ Χαϊντέν, τού απάντησε εκείνος, αν μου δώσετε τήν Άννα.

— Μπορώ νά κάνω κι' άλλοιώς; Φώναξε ο Χαϊντέν, μ' ένα χαμόγελο, καττάζοντας τήν κόρη του.

Ο Τζέφ έσφιξε στην άγκαλιά του τήν άγαπημένη του και συλλογίστηκε πως ο κόσμος δεν ήταν τόσο κακός όσο νόμιζε...

ΤΖΑΪΜΣ ΡΟΥΘ

Η ΚΟΥΖΙΝΑ ΣΑΣ

ΜΙΚΡΑ ΣΟΥΦΛΕ

Ζεσταίνετε ένα ποτηρι νερό με άλάτι, δύο κουταλάκια ψιλή ζάχαρη, 75 γρ βούτυρο και λίγη ζημένη φλούδα λεμονιού. Όταν βράσουν τὰ κατεβάζετε από τή φωτιά και προσθέτετε 125 γρ φάρινα. Τὰ ανακατεύετε καλά, τὰ ξαναβάζετε στη φωτιά ώσπου νά ξεκολλά τού μίγμα από τήν κατασρόλα, τὰ κατεβάζετε και προσθέτετε 4 αυγά δολύκληρα.

Βάζετε στο τηγάνι καλό λάδι και άφου κάψει πέρνετε κουταλιές από τή ζύμη και τις γρήνετε στο τηγάνι. Άφου ροδισουν τὰ βγάζετε από τού τηγάνι και βάζετε νά στραγγίζουν, ύστερα δέ τὰ σερβίρετε πασαλιζοντας τὰ με ζάχαρη.

Η ΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

ΞΕΝΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

“Όταν κ' ένας σκύλος ακόμη έχει παράδες τόν λένε: Ά-ξιδίτιμο κύριο Σκύλο!”

Άραβική
 “Αν ο καθένας σκουπίζει κάθε πρωί τού πεζοδρομίου του, δλος ο δρόμος θναίει πάντα καθαρός.”

Όλλανδική
 “Όποιος δίνει γρήγορα, δίνει δυο φορές.” Γερμανική